

Костиря Інна Олександрівна

Культурна дипломатія України в умовах війни: інституційні механізми та публічні кейси міжнародної підтримки

УДК 327:008(477)

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616>.

2026-1.36

Стаття поширюється на умовах відкритої ліцензії CC BY 4.0

Костиря Інна Олександрівна
доктор політичних наук, професор,
завідувач кафедри міжнародних
відносин
Київського національного університету
культури і мистецтв
вул. Євгена Коновальця, 36,
Київ, Україна
ORCID: 0000-0003-2654-8472

Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі культурної дипломатії України в умовах повномасштабної війни, коли питання міжнародної підтримки, збереження національної ідентичності та протидії російській пропаганді набули екзистенційного значення. Після 24 лютого 2022 року культурний вимір зовнішньої політики став одним із ключових інструментів формування позитивного іміджу України та консолідації міжнародної солідарності.

Мета статті полягає в дослідженні культурної дипломатії України в умовах війни через аналіз інституційних механізмів її реалізації та публічних кейсів міжнародної підтримки. Завдання дослідження передбачають характеристику діяльності державних інституцій, насамперед Українського інституту при Міністерстві закордонних справ України, а також аналіз масштабних культурних ініціатив і символічних подій, що вплинули на міжнародний дискурс щодо України.

Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові методи аналізу, синтезу та узагальнення, що дозволили систематизувати теоретичні підходи до розуміння культурної дипломатії як інструменту «м'якої сили», а також проаналізувати конкретні практики її реалізації у воєнний період.

У результаті дослідження встановлено, що культурна дипломатія України функціонує як комплексний механізм взаємодії державних інституцій, громадянського суспільства, діаспори та міжнародних партнерів. Ключову роль у координації цієї діяльності відіграє Український інститут, який забезпечує системну міжнародну промоцію української культури. Після 2022 року спостерігається значне розширення культурних проєктів за кордоном (мистецькі резиденції, аудіогіди, книжкові ініціативи, міжнародні форуми), що посилює політичну та гуманітарну підтримку України. Культурна дипломатія постає ефективним інструментом формування довгострокових міжнародних відносин та наближення справедливого миру.

Ключові слова: культурна дипломатія, публічна дипломатія, м'яка сила, російсько-українська війна, Український інститут, міжнародна підтримка, національна ідентичність, імідж держави.

Вступ. На сьогодні, основою вдалих міжнародних відносин виступає культурна дипломатія, яка сприяє розвитку ефективної зовнішньої політики держави. Завдяки якісному просуванню культурних цінностей на міжнародній арені, вибудовується престиж держави. Таким чином укріплюється національна ідентичність та просувається світове визнання України на міжнародному рівні. Все це можливо при вдалій та сильній комунікації як зі сторони політичної дипломатії, так і зі сторони культурної. Остання робить свій внесок через донесення мови, культури, історії, ідентичності та традицій України на світовий загал.

Питання культурної дипломатії набрало широкого загалу після повномасштабного вторгнення Російської Федерації до України 24 лютого 2022 року. Саме після цієї дати відбувся певний переверт свідомості як в українців, так і в міжнародних партнерів. Український народ став на захист своєї держави зі зброєю та словом. Завдяки налагодженню дипломатії відбувається укріплення міжнародного партнерства та донесення до всього світу про правдивість всіх подій, якими живе Україна. Культурний кластер формує національну ідентичність України, без нього українська нація зазнає екзистенційної кризи, що є недопустимим в умовах

війни. Проте як саме відбувається культурна дипломатія України в умовах війни та які інституційні механізми та публічні кейси міжнародної підтримки вже вибудовано, йтиметься в цій статті.

Мета та завдання дослідження. Мета статті – дослідити культурну дипломатію України в умовах війни, здійснити аналіз інституційних механізмів та публічних кейсів міжнародної підтримки.

Завдання статті полягають в аналізі відповідних інституцій, подій та сфер, які відповідають за формування культурної дипломатії України. Слід проаналізувати й охарактеризувати ефективність діяльності Українського інституту при МЗС. Описати та здійснити аналіз ключових культурних подій за кордоном після 2022 року. Підкреслити роль мистецтва, кіно, літератури у формуванні позитивного іміджу України. Також підсумувати вплив культурних ініціатив на політичну підтримку України, надаючи конкретні приклади.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження становлять загальнонаукові методи аналізу, синтезу та узагальнення. Метод аналізу застосовано для вивчення теоретичних підходів до розуміння культурної дипломатії як інструменту «м'якої сили», а також для дослідження нормативно-правових документів, діяльності Українського

інституту та конкретних публічних кейсів міжнародної підтримки України. Метод синтезу дозволив поєднати окремі теоретичні положення і практичні приклади у цілісну концептуальну модель функціонування культурної дипломатії в умовах війни. Узагальнення використано для формулювання висновків щодо ефективності інституційних механізмів та їх впливу на формування міжнародного іміджу України й посилення політичної та гуманітарної підтримки держави в період повномасштабної агресії.

Порівняльний метод дозволив виявити спільні та відмінні риси у трактуванні поняття культурної дипломатії в працях українських і зарубіжних дослідників, зокрема у контексті її співвідношення з публічною дипломатією та концепцією «м'якої сили». Завдяки цьому стало можливим окреслити теоретичні засади функціонування культурної дипломатії як складової зовнішньополітичної стратегії держави в умовах воєнного конфлікту. Інституційний аналіз забезпечив дослідження структурних та нормативно-правових механізмів реалізації культурної дипломатії в Україні, зокрема діяльності Українського інституту при Міністерстві закордонних справ України, його статутних завдань, організаційної моделі та інструментів міжнародної культурної промоції.

Застосування кейс-методу дало змогу розглянути конкретні приклади реалізації культурної дипломатії після 2022 року як емпіричні прояви державної стратегії міжнародної комунікації. Аналіз публічних культурних ініціатив, міжнародних проєктів, символічних акцій та резонансних подій дозволив оцінити їхній вплив на формування міжнародного іміджу України та посилення політичної підтримки з боку партнерів. Елементи контент-аналізу використано для опрацювання офіційних документів, нормативних актів, матеріалів державних установ та медіаджерел, що забезпечило об'єктивність інтерпретації фактологічного матеріалу та підвищило аналітичну валідність отриманих висновків.

Результати. Культурна дипломатія є невід'ємною частиною зовнішньої політики держави. За допомогою якої відбувається позиціонування України як сильної, суверенної держави, яка протистоїть зовнішньому ворогу – Російській Федерації. В умовах, що склалися, необхідно залучати всі сили на державному рівні, задля того, аби Україну чули міжнародні партнери й посилювали всі види допомоги, включаючи фінанси, зброю, гуманітарні потреби. Це сприятиме зміцненню міжнародних зв'язків та пришвидшить закінчення війни.

У праці Анни Уманської-Воронецької (Anna Umińska-Woronecka) зазначено, що термін «культурна дипломатія» виник у середині ХХ-го століття для опису стратегічного використання культури у зовнішній політиці, приблизно у 1954 році. Державний департамент США офіційно визначив його

як прямий, тривалий контакт між народами для сприяння міжнародному взаєморозумінню, часто пов'язаний з холодною війною. У 1959 році Роберт Х. Тейєр, спеціальний помічник Державного департаменту США, використав цей термін для визначення нової форми зовнішньої політики, що пізніше було підтверджено визначенням Державного департаменту як «прямого та тривалого контакту між народами різних країн» [14].

Українська науковиця Кушнарьова М. розглядає культурну дипломатію як своєрідне знаряддя так званої м'якої сили, яку використовують держави для досягнення своїх інтересів [1]. Звідси стає зрозуміло, що культурна дипломатія покликана презентувати державні інтереси на міжнародному рівні шляхом залучення культурного кластеру, що виступає як сила завдяки якій світ дізнається про Україну та може реагувати відповідно до стандартів та вимог міжнародного права.

У своїй статті Мусієнко І. зазначає, що для того, аби культурна дипломатія розвивалася необхідно, щоб держава в особі відповідних державних інституцій виконувала роль замовника та координатора, що реалізує стратегію культурної дипломатії у відповідності до національних інтересів та національної безпеки <...> [2]. Також автор зазначає, що національний бізнес, діаспора та лобі мають виступати як у ролі меценатів, так і у ролі активних організаторів та промоутерів національної культурної індустрії [2].

У своїй праці українська науковиця А. Марченко наголошує: «Культурна дипломатія – це надзвичайно цінний інструмент міжнародних відносин, який: є гнучким; має довгостроковий вплив; підтримує національну ідентичність та імідж; дозволяє зміцнити та розширити міжнародне співробітництво» [3]. Звідси розуміємо, що культурна дипломатія дозволяє представляти країну на міжнародному рівні задля довгострокових відносин з партнерами, які можуть допомогти вирішити той чи інший конфлікт, або кризу.

Також у своїй роботі А. Марченко, згадує про те, що важливою є і цифрова культурна дипломатія. Завдяки якій можливе швидше просування тієї чи іншої події на віртуальних платформах. Завдяки такому формату донесення інформації можливе охоплення більшої кількості людей з усього світу. При цьому витрати не є такими великими, та значно спрощується логістика [3].

У контексті осмислення культурної дипломатії як інструменту «м'якої сили» важливою є праця М. Процюк, у якій аналізується публічна та культурна дипломатія України крізь призму запозичених міжнародних моделей та їх адаптації до національних умов [5, с. 21-22]. Ефективність культурної дипломатії залежить від системності державної політики, стратегічного планування та узгодженості дій між інституціями, відповідальними за міжнародну комунікацію.

Отже, у сучасному світі, все плинне та швидке завдяки застосуванню інноваційних технологій. Навіть формат культурної дипломатії змістився до того, що став масштабнішим. Кожен хто представляє інтереси України на міжнародному рівні, може скористатися соціальними мережами й світ вже почує одразу. Адже доступ до інформації зараз спростився у рази. Тому важливо, аби українців чули й допомагали.

У своїй праці науковець Д. Кларк стверджує, що культурна дипломатія позначає сферу політики, в якій держави прагнуть мобілізувати свої культурні ресурси для досягнення цілей зовнішньої політики. Характер цих цілей та культурних ресурсів, мобілізованих для їх досягнення, зазнавав історичних змін, і для позначення цього виду політики в різних національних та історичних контекстах використовувалася низка термінології. Тим не менш, термін «культурна дипломатія» є життєздатним для позначення цієї конкретної сфери зовнішньої політики, яку часто розуміють як один із компонентів ширшої публічної дипломатії держави [12].

Натомість П. Гоф наголошує, що частиною культурної дипломатії є публічна дипломатія, яка охоплює низку різних видів діяльності. Серед цих видів діяльності цікавими є програми обміну. Більшість форм публічної дипломатії передбачають презентацію зображень та інформації, і більшість досліджень публічної дипломатії також зосереджені на цих «швидких медіа». Обміни відрізняються тим, що вони безпосередньо залучають «людський фактор», де центральне місце займає взаємодія з особистістю, психологією та як короткостроковим, так і довгостроковим особистісним розвитком учасників [13].

Звідси розуміємо, що культурна дипломатія включає широкий спектр обміну різними ресурсами та інформацією між країнами. Це може відбуватися у різний спосіб.

Започаткування культурної дипломатії в Україні фіксується у 2006 році. Коли Кабінет Міністрів, на виконання указу Президента України, утворив культурно-інформаційні центри (КІЦ). До його складу входило 31 закордонна дипломатична установа. На сьогодні робота КІЦ є неефективна та неповноцінна через недостатність ресурсів.

Закладення основи культурної дипломатії відбулося у 2016 році. Саме тоді у складі Управління публічної дипломатії МЗС створило відділ культурної дипломатії, який випрацював механізми і методологію розробки та щорічного конкурсного відбору проєктів, які реалізують українські посольства і консульства за кордоном.

Згодом у 2017 році було створено Український інститут при Міністерстві закордонних справ. Головна мета цієї інституції полягає в тому, щоб бути інструментом м'якої сили (soft power), що просуває інтереси України за кордоном [6].

У наказі МЗС України від 27 січня 2021 року йдеться про те, що було затверджено оновлений Статут державної установи «Український інститут» (далі УІ). У ньому зазначено, що «Український інститут є державною установою, діяльність якої спрямована на комплексну репрезентацію України у світі засобами культурної дипломатії» [11].

В оновленому статуті чітко вказано мету, завдання УІ, планування та звітність Інституту. Головна мета – це «зміцнення міжнародного авторитету України засобами культурної дипломатії, покращення розуміння та сприйняття України та українців у світі, налагодження і розвиток міжнародних культурних відносин між Україною та іншими країнами, формування позитивного міжнародного іміджу України» [11].

Звідси стає зрозуміло, Український інститут відіграє вагомий роль у позиціонуванні України в світі як сильною та культурно багаті країни. Обов'язки УІ полягають у донесенні інформації про реальний стан життя українців різними способами до міжнародних партнерів задля справедливого миру.

В Інституті прописано річний план заходів, які необхідно провести. За кожен з них відбувається звітність. Всі заходи фінансуються з Державного бюджету України [11].

Український інститут працює у секторах мистецтва, культури, кіно, літератури та мови. Інститут розробляє проєкти для презентації української культури за кордоном, підтримує культурні резиденції, створює аудіогіди в музеях світу та проводить міжнародні форуми.

Основні напрямки діяльності Українського інституту:

- **Культурна дипломатія:** Розвиток позитивного іміджу України через мистецтво, академічні програми та дослідження;
- **Проєкти та заходи:** Організація Міжнародного форуму культурної дипломатії, премії «Women in Arts», місяця культурної дипломатії України у Вікіпедії;
- **Міжнародна промоція:** Реалізація проєктів, таких як «Ukraine in two Minutes» та створення українськомовних аудіогідів у світових музеях.

За словами Олени Зеленської, яка підтримує ініціативу українських аудіогідів, наразі в 55 країнах світу лунає українська мова у провідних музеях і пам'ятках світу [7].

Слід зауважити, що Український інститут є афілійованим з Міністерством закордонних справ, яке затверджує його Наглядову раду.

Також Українським інститутом було розроблено програму «Екстер» для підтримки культурних діячів. Ця програма є довгостроковою програмою міжнародних резиденцій у сфері сучасного мистецтва. Програма призначена для митців, кураторів, арт-критиків та дослідників мистецтва [6].

Отже, станом на сьогодні Український інститут при Міністерстві закордонних справ України здійснює потужну роботу задля налагодження міжнародних відносин та позиціонування України як сильної та культурно багатой країни. Це дозволяє застосовувати культурну дипломатію як «м'яку силу» задля досягнення необхідних результатів на користь справедливого миру.

Після 2022 року культурні події України за кордоном стали інструментом культурної дипломатії, спрямованим на збереження національної та культурної ідентичностей та протидію російській пропаганді. Масштабні заходи, включаючи виставки, концерти, кінопокази та книжкові проєкти, відбулися у Франції, Німеччині, Великій Британії та інших країнах, об'єднуючи українську діаспору та європейців.

Основні напрямки та події:

- «Сезон України у Франції»: Масштабна чотиримісячна програма (2025-2026), що охоплює понад 50 подій: виставки, театр, кіно та літературу в Парижі, Марселі, Ліоні та інших містах.

- Книжкові полиці: Створення понад 388 просторів з українськими книжками за кордоном, 85% яких з'явилися після 24 лютого 2022 року.

- Українські студії: Розширення мережі (160+ осередків у 30 країнах) для підтримки культури та мови, наприклад, діяльність Українського культурного центру у Ноттінгемі (Велика Британія) та товариства у Майнці (Німеччина).

- Культурна дипломатія: Події, спрямовані на інформування про війну та знищення культурної спадщини, як-от проєкт Kaleidoscope of (Hi)stories у Дрездені (Німеччина) [8].

Надзвичайно велика кількість міжнародних проєктів була створена різними організаціями на підтримку України після повномасштабного вторгнення РФ до України. Завдяки цьому посилюється імідж України. Іноземці дізнаються більше про українців, їхню мову, культуру, традиції та побут. Звісно, що роботу потрібно підтримувати. Українські представники повинні представляти Україну на пісенних конкурсах як от Євробачення дитяче та доросле, кінофестивалі, конкурси, вручення премій, спортивні змагання серед яких Олімпійські ігри.

Цьогоріч під час проведення Олімпійських ігор в Мілані Міжнародний олімпійський комітет 12 лютого не допустив Владислава Гераскевича до змагання через намір виступити у «шоломі пам'яті» – з портретами загиблих у війні Росії проти України українських спортсменів. Шолом створила українська художниця Ірина Проць. На «шоломі пам'яті» українського скелетоніста Владислава Гераскевича, створеному для Олімпіади-2026, зображені портрети понад 20 українських спортсменів та тренерів, які загинули внаслідок повномасштабного вторгнення РФ. Цей дизайн є жестом вшанування пам'яті атлетів різних видів спорту –

біатлоністів, боксерів, фігуристів, хокеїстів та дітей-спортсменів. Хоч спортсмену не вдалося все ж отримати дозвіл МОК на виступ. Вчинок Владислава Гераскевича сколихнув велику спільноту впливових людей світу та України [9].

В Україні було проведено акцію на підтримку пана Владислава. Екс-міністр культури України Євген Нищук на своїй Facebook сторінці прокоментував інцидент із українським скелетоністом Владиславом Гераскевичем, якого Міжнародний олімпійський комітет (МОК) дискваліфікував за «шолом пам'яті». Він підтримав спортсмена, висловивши позицію, що патріотична символіка та вшанування пам'яті не повинні каратися. А також зауважив, що двері театру імені Івана Франка завжди відчинені для пана Владислава [10].

За самовіддане служіння народу, громадянську мужність та патріотизм у відстоюванні ідеалів свободи Президент України Володимир Зеленський нагородив скелетоніста Владислава Гераскевича орденом Свободи (Указ №119/2026) [11].

Отже, сила й стійкість українців демонструє важливість культурної дипломатії. Завдяки мужності пана Владислава світ дізнався правду про загибель українських спортсменів, які були зображені на «Шоломі пам'яті». Такі люди й демонструють престиж нашої країни. А світ вже обирає чи хоче він чути правду чи ні. Головне доносити її, показувати цінність нашої держави та наших людей. Завдяки налагодженій культурній дипломатії – це можливо.

Висновки. Отже, здійснивши аналіз відповідних інституцій, подій та сфер, які відповідають за формування культурної дипломатії України було виявлено, що на державному рівні в Україні за культурну дипломатію відповідає Український інститут при Міністерстві закордонних справ України. Завдяки йому відбувається організація різних проєктів задля налагодження міжнародних відносин та позиціонування України як сильної та культурно багатой країни. Це дозволяє застосовувати культурну дипломатію як «м'яку силу» задля досягнення необхідних результатів на користь справедливого миру. Також слід зауважити, що після 2022 року масштаб проведення культурних заходів, які включають наукові конференції, пісенні та танцювальні конкурси, акції на підтримку України, значно зріс й продовжує розвиватися. Про Україну дізналися багато нового іноземні партнери та люди з усіх куточків світу. Це дуже важливо, задля досягнення справедливого миру.

Цінністю України є її люди. Про це свідчить вчинок скелетоніста Владислава Гераскевича. Завдяки мужності пана Владислава міжнародна спільнота дізналася правду про загибель українських спортсменів, які були зображені на «Шоломі пам'яті». Завдяки таким людям відбувається укріплення престижу нашої країни.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кушнарєва М. Українська культурна дипломатія під час війни: досвід, проблеми, перспективи [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://nbuviar.gov.ua/images/e_biblioteka/naukovi_resursi/Socialni%20komunikacii/Kusnarova%20M.%20Ukrainska%20kulturalna%20diplomatiia.pdf

(дата звернення: 27.02.2026).

2. Мусянко І. Культурна дипломатія України в контексті проблем євроінтеграції та міжнародних економічних стосунків [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/474d51e4-ac65-47d9-8835-5ea4a481ddc9/content> (дата звернення: 27.02.2026).

3. Марченко А. Культурна дипломатія: поняття та механізми реалізації [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/5407/5350> (дата звернення: 27.02.2026).

4. Про затвердження нової редакції Статуту державної установи «Український інститут»: наказ МЗС України від 27.01.2021 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/nakaz-statut-29-270121.pdf> (дата звернення: 27.02.2026).

5. Процюк М. В. Публічна і культурна дипломатія як засіб м'якої сили України: запозичені моделі, реальні кроки та стратегічні пріоритети. *Науковий вісник Дипломатичної академії України*, 2016, 23 (2), С. 21–28.

6. Український інститут: офіційний сайт [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://ui.org.ua/mission/> (дата звернення: 27.02.2026).

7. У світі запрацювали ще чотири україномовні аудіогіди – Олена Зеленська [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/news/u-sviti-zaprasyuvali-she-chotiri-ukrayinomovni-audiogidi-ole-99761> (дата звернення: 27.02.2026).

8. Зв'язок, що не боїться відстані: українські культурні та цифрові проекти за кордоном [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://rubryka.com/article/ukrainian-culture-abroad-2/> (дата звернення: 27.02.2026).

9. «Ми вам співчуваємо, але...». Чому суд відхилив апеляцію Гераскевича щодо «шолома пам'яті» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/c9wnlg2yvdxo> (дата звернення: 27.02.2026).

10. Нищук Є. Офіційна сторінка у Facebook [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.facebook.com/Yevhen.Nyschuk/mentions/> (дата звернення: 27.02.2026).

11. Указ Президента України № 119/2026 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/documents/1192026-58325> (дата звернення: 27.02.2026).

12. Clarke D. Cultural diplomacy // Oxford Research Encyclopedias: International Studies. Oxford : Oxford University Press, 2020. DOI: 10.1093/acrefore/9780190846626.013.543.

13. Goff P. M. Cultural diplomacy // Routledge handbook of public diplomacy / ed. N. Snow, P. M. Taylor. London : Routledge, 2020. P. 30–37.

14. Umińska-Woroniecka A. Cultural diplomacy in international relations theory and studies on diplomacy [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://apir.iir.edu.ua/index.php/apmv/article/view/3008/2698> (дата звернення: 27.02.2026).

REFERENCES:

1. Kushnarova, M. (2026). Ukrainska kulturalna dyplomatiia pid chas viiny: dosvid, problemy, perspektyvy [Ukrainian cultural diplomacy during the war: experience, problems, prospects]. Retrieved from https://nbuviar.gov.ua/images/e_biblioteka/naukovi_resursi/Socialni%20komunikacii/Kusnarova%20M.%20Ukrainska%20kulturalna%20diplomatiia.pdf

2. Musienko, I. (2026). Kulturalna dyplomatiia Ukrainy v konteksti problem yevrointehratsii ta mizhnarodnykh ekonomichnykh stosunkiv [Cultural diplomacy of Ukraine in the context of European integration and international economic relations]. Retrieved from <https://repository.kpi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/474d51e4-ac65-47d9-8835-5ea4a481ddc9/content>

3. Marchenko, A. (2026). Kulturalna dyplomatiia: poniattia ta mekhanizmy realizatsii [Cultural diplomacy: concepts and implementation mechanisms]. Retrieved from <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/5407/5350>

4. Ministry of Foreign Affairs of Ukraine. (2021). Pro zatverdzhennia novoi redaktsii Statutu derzhavnoi ustanovy "Ukrainskyi instytut" [On approval of the new edition of the Charter of the State Institution "Ukrainian Institute"]. Kyiv, Ukraine. Retrieved from <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/nakaz-statut-29-270121.pdf>

5. Protsiuk, M. V. (2016). Publichna i kulturalna dyplomatiia yak zasib miakoi syly Ukrainy: zapozychheni modeli, realni kroky ta stratehichni priorytety [Public and cultural diplomacy as a means of Ukraine's soft power: borrowed models, real steps and strategic priorities]. *Naukovyi visnyk Dyplomatychnoi akademii Ukrainy*, 23(2), 21–28. Kyiv, Ukraine.

6. Ukrainskyi instytut. (2026). Ofitsiyni sait [Official website]. Retrieved from <https://ui.org.ua/mission/>

7. U sviti zapratsiuvaly shche chotyry ukrainomovni audiohidy – Olena Zelenska [Four more Ukrainian-language audio guides launched worldwide – Olena Zelenska]. (2026). Retrieved from <https://www.president.gov.ua/news/u-sviti-zaprasyuvali-she-chotiri-ukrayinomovni-audiogidi-ole-99761>

8. Zviazok, shcho ne boitsia vidstani: ukrainski kulturni ta tsyfrovi proieky za kordonom [A connection that fears no distance: Ukrainian cultural and digital projects abroad]. (2026). Retrieved from <https://rubryka.com/article/ukrainian-culture-abroad-2/>

9. "My vam spivchuvaiemo, ale...". Chomu sud vidkhylyv apeliatyiu Heraskevycha shchodo "sholoma pamiaty" ["We sympathize with you, but..." Why the court rejected Heraskevych's appeal regarding the "helmet of memory"]. (2026). Retrieved from <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/c9wnlg2yvdxo>

10. Nyschuk, Ye. (2026). Ofitsiina storinka u Facebook [Official Facebook page]. Retrieved from <https://www.facebook.com/Yevhen.Nyschuk/mentions/>

11. President of Ukraine. (2026). Ukaz Prezydenta Ukrainy №119/2026 [Decree of the President of Ukraine No. 119/2026]. Kyiv, Ukraine. Retrieved from <https://www.president.gov.ua/documents/1192026-58325>

12. Clarke, D. (2020). Cultural diplomacy. Oxford Research Encyclopedias: International Studies. Oxford: Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190846626.013.543>

13. Goff, P. M. (2020). Cultural diplomacy. In N. Snow & P. M. Taylor (Eds.), *Routledge handbook of public diplomacy* (pp. 30–37). London: Routledge.

14. Umińska-Woroniecka, A. (2026). Cultural diplomacy in international relations theory and studies on diplomacy. Retrieved from <http://apir.iir.edu.ua/index.php/apmv/article/view/3008/2698>

Cultural diplomacy of Ukraine in conditions of war: institutional mechanisms and public cases of international support

Kostyria Inna Oleksandrivna

Doctor of Political Sciences, Professor,
Head of the Department of International
Relations
Kyiv National University of Culture
and Arts
Yevhena Konovaltsya str., 36,
Kyiv, Ukraine
ORCID: 0000-0003-2654-8472

The relevance of the study is due to the growing role of Ukraine's cultural diplomacy in conditions of full-scale war, when the issues of international support, preservation of national identity, and counteraction to Russian propaganda have acquired existential significance. After February 24, 2022, the cultural dimension of foreign policy has become one of the key tools for forming a positive image of Ukraine and consolidating international solidarity.

The purpose of the article is to study the cultural diplomacy of Ukraine in conditions of war through the analysis of institutional mechanisms of its implementation and public cases of international support. The objectives of the study include a description of the activities of state institutions, primarily the Ukrainian Institute under the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, as well as an analysis of large-scale cultural initiatives and symbolic events that have influenced the international discourse on Ukraine.

The methodological basis of the study is the general scientific methods of analysis, synthesis and generalization, which allowed us to systematize theoretical approaches to understanding cultural diplomacy as a tool of "soft power", as well as analyze specific practices of its implementation during the war period.

As a result of the study, it was established that the cultural diplomacy of Ukraine functions as a complex mechanism of interaction between state institutions, civil society, the diaspora and international partners. The Ukrainian Institute plays a key role in coordinating this activity, which ensures the systematic international promotion of Ukrainian culture. After 2022, there has been a significant expansion of cultural projects abroad (art residencies, audio guides, book initiatives, international forums), which strengthens political and humanitarian support for Ukraine. Cultural diplomacy is an effective tool for forming long-term international relations and bringing about a just peace.

Key words: cultural diplomacy, public diplomacy, soft power, Russian-Ukrainian war, Ukrainian Institute, international support, national identity, state image.

Дата першого надходження статті до видання: 20.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 23.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 27.04.2026